

Skulde dette imidlertid være en Mangel, og det skulde være nødvendigt, at Kirkeritualet udtrykkeligt nævnes, kan det jo let ændres til 3die Behandling. Om ogsaa en saadan Bestemmelse findes i Kirkeritualet, troer jeg dog, at det fra Rigsdagens Side vil erkjendes, at dette ikke er til Hinder for, at vi lovgive derom her. For denne Anskuelse kunde der vistnok føres Bevis, men her skal jeg kun tillade mig at nævne som Exempel Loven af 13de April 1851 om det saakaldte borgerlige Egtestab, idet det vil erindres, at ifølge denne kan en Person, der hører til Folketirken, vies efter Lovens Bestemmelser, der ikke stemme med Kirkeritualets. Da denne Lov blev behandlet her, fandtes der, saavidt jeg erindrer, ingen Betænkelighed derved, hentet fra Kirkeritualet. At de nævnte Bestemmelser henhøre under Justitien og ikke under Kirken, derfor synes jeg ogsaa, at der ligger fuldgjldig Anerkjendelse fra Statens Side deri, at alle disse Sager hidtil udelukkende have henhørt under Justitsministeriet og ikke under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Ifølge det foreliggende Udkasts § 10 skulle de, der henrettes for deres Misgjerninger, begraves i Stilhed. Jeg har antaget, at denne Bestemmelse ikke udelukker fra Begravelse paa Kirkegaarden, ligesaa lidt som fra Jordpaakastelse og Vigtale — ja, med Hensyn til Vigtale kunde det maaskee være tvivlsomt, men ikke med Hensyn til Jordpaakastelse. Jeg har antaget, at naar der i Straffeloven gives en saadan Bestemmelse om Begravelse af Henrettedes Lig, vilde en saadan i Reglen blive opfattet paa den Maade, at derved ophævedes alle øvrige Bestemmelser, som maatte findes i Lovgivningen angaaende Henrettedes Begravelse. Hvis nu en lignende Bestemmelse angaaende Selvmorderes Begravelse var optagen i Straffeloven, troer jeg ikke, at en saadan Bestemmelse kunde møde Modstand fra nogen Side; thi om jeg end ikke billigede det, vilde jeg lægge saa liben Vægt derpaa, at jeg ikke vilde driste mig til i saa Henseende at foreslaae nogen Ændring. Men nu stiller Sagen sig med Hensyn til Selvmorderes Begravelse efter Udkastet ganske anderledes; thi idet Straffeloven ophæver Bestemmelsen som en Straffebestemmelse, opretholder den den fra et andet Stand-

punkt som en kirkelig, der sættes kun et nyt Stempel paa den gamle Bestemmelse, nemlig et kirkeligt, men der er jeg ganske ude af Stand til at følge med. Derfor Udkastet i den her omhandlede Henseende skulde blive vedtaget uforandret, troer jeg, at det vil erkjendes, at alle Sager, vedkommende Selvmorderes Begravelse, ere Justitsens aldeles vedkommende, og at Justitsministeren derefter vil være uberettiget til at afgjøre nogensomhelst Sag derom, og at han derimod vil finde, at disse Sager henhøre under Kirkeministeren; men naar saa er, vil Kirkeministeren finde, at det er hans Pligt at gjøre Sit til at haandhæve de herhenhørende Bestemmelser. Hvorledes Sagen saa vil blive ordnet, har jeg naturligtviis ingen Mening om, men Et er for mig utvivlsomt, og det er, at den nuværende Tingenes Orden i saa Fald langt vil være at foretrække for Udkastets. Jeg skal derfor tillade mig fremdeles at anbefale Forslaget. Jeg veed meget vel, at disse Forslag fra, om jeg saa maa sige, Formalitetens Side, ville møde en ikke ringe Hinder; men jeg har dog det Haab, at disse formelle Vanstieligheder ikke ville være større, end at de vel vilde kunne overvindes, og selv om man vil finde det noget anstødeligt, at en saadan Incorrecetheed indføres i Loven, haaber jeg dog, at Vedkommende vilde trøste sig med, at i Realiteten er der Intet sleet, hvorover man kan beklage sig, og i alt Fald finde den største Trøst deri, at alt Menneskeværk er ufuldkomment, selv den nuværende Straffelov. —

Eugen: Jeg skal ikke forlænge denne allerede langt udtrukne Discussion mere end nogle Dieblkke med et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre. Naar jeg siger, at Discussionen er langt udtrukken, saa vil jeg ikke dermed tette nogen Bedreibelse mod ærede Medlemmer; thi jeg maa ansee dette for at have været fornødent, for at kunne bevæge sig imellem den store Række af Ændringsforslag, der her foreligger. Men jeg kan dog ikke undlade at gjøre den almindelige Bemærkning, at naar et System som det foreliggende Lovindkast er udarbejdet med en saa overordentlig Omhyggelighed, maa man med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede,